

1979-11-21

SENDER

Sonja Ferlov Mancoba

RECIPIENT

Torben Glarbo, Ole Henning Hansen

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Date in letter.translated 2025-02-07

General comment:

The letter is a photocopy and only partially preserved. translated 2025-02-07

Sender's location:

Paris

Mentioned people:

Troels Andersen

Leif Jensen

Steingrim Laursen

Kazimir Malevich

Poul Pedersen

Archive:

Ferlov Mancoba archive.translated 2025-02-07

DOCUMENT CONTENT

Sonja Ferlov Mancoba writes to Ole Henning Hansen and Torben Glarbo about her work with the sculpture from day to day and the concentration and silence it demands of her. Furthermore, about the process of letting the sculptures go and having them cast in bronze.translated 2025-02-07

153, rue du Château
Paris 14^e

21/11-79.

Kære Ole og Torben.

Hvor kan Mennesker dog gøre hinanden meget godt. - I gjorde os alle her saa rige og glade ved den Enthousiasme og Tillid I kom her med. - Tak - Tak ogsaa for Oles gode Brev med mange fine Tanker. Vi var rorte over Jeres Tanke om Samsø blot af mange Grunde var det jo ikke muligt. Jeg ber jer nu tilgive mig min lang, lang Tavsshed; omend vi mangen en Gang har tænkt paa Jer har det simpelt hen været mig umuligt at sætte Pen til Papir. Helt stille indtatte jeg være med Skulpturen i Kamp for atter at finde frem til en indre Ligevægt og Ro. Et stille Drama er Arbejdet og kun saa lidt forstaar vi mennesker. Du har din daglige Dialog med det Udtryk du søger at fremsætte hver Dag stiller det nye krav du gaar frem og sætter dine Spor som i Nyfalden Sne, du føler dine Handlinger i Materialet som en Nødvendighed i din Søgen mod større Helhed dit forsøg paa at rejse dig og bryde en Vej frem. Hver Dag berører du Tingene paa en Maade som din Tilstand og dit Syn ud fra Livet kræver altid er det nyt og intet kommer tilbage. Hver Berøring er en Risiko, et Spørgsmaal om du evner at fortsætte bygge videre mod større Klarhed og Helhed eller om du brydes ned og svækker dine Hensigter fra i Gaar. Selv naar du bygger op maa du bryde ind i det Udtryk som staar der for at maa et Skridt videre. Du har Answeret og den eneste Maade for

— Kære begget, her blev det sen Nat og vi måtte sove. Man prøver at følge sin egen Tlod den vi bærer i os hver især, imens løber Vret ubarmhjertigt videre, og det gælder om at få hele Maskineriet til at gaa sammen uden at saare Sjælen. Det var dejligt at være en lille Stund sammen med jer i Tankerne. Jeg er nu i Gung med en lille bitte Skulptur i Plastilina hvor jeg søger at fortsætte Toleen fra den store og samtidig frigøre mig for en vis Stivhed som af og til truer med at forhindre Formerne i at udfolde sig frit i naturlig Forbindelse med hinanden i deres Bestræbelser for at samle sig til et Hele. Det er som de Kræfter du lægger ned i en Ting de ligger der og venter (omend du endnu ikke har gennembrudt Vegen til Løsning af Problemet) den Dag du har Vilje og Kraft til at tage dem op vil de komme dig i Møde og støtte dig til et Skridt videre paa din Vej. Ingen sand Bestræbelser er forgæves, derfor tror jeg ikke man skal bekymre sig om det lykkes eller ikke, men blot saa fuldt og helt som man kan tage det næste Skridt, derfra hvor man nu befinder sig. Dette gælder saa vel for Arbejdet med Skulpturen som for selve Livet. I Virkeligheden er der jo ingen grænser der i mellem. Alt maa undersøges i Universets store Kredsløb. Naar vi handler og søger at skabe, da er hver af os jo blot som et Middel hvorigennem der gaar Kræfter som vi modtager fra andre, fra Menneskeheden og fra Naturen. At leve betyder at vi søger at give disse Kræfter videre.

er at søge at være sand til dig selv. Yvent
praktisk synes det jo kun lidet om du har
skaaret nogle smit eller telfjget lidt gibes
idet du har ladet Haanden og dermed dit
sind synge hen over tingen. Og dog - det du
har gjort staar om der som en Baggrund der
influider væsentligt paa dine Handlinger
og Beslutninger direkte i Livet. At sende
et Udtryk ud i Verden er et stort Ansvar.

— — — — —

I Morges fik vi et dejligt Brev
fra Troels Andersen som fortalte os at den
store Skulptur I saa her stod hel og fin
i Kassen da Bronzestøberen Leif Jensen aabnede
for den. En dramatisk og opslidende Tid var
det før den kom af Sted herfra. Svært var
det for mig at tage Beslutningen at slippe den
løs. Nu maa den med sine mange Svag-
heder og vel ogsaa nogle stærke Sider klare sig
selv. Blot den kan indikere lidt af
det som var min Hensigt da maa jeg
søge at fortsætte Udtrykket i de som
skulde følge efter om Skabnen vil staa
mig bi. Mange var de som hjalp mig
efter mine egne her som har støttet mig
Konstant i Arbejde og Liv. Troels og Steingrim
har været utværlige i deres Solidaritet
med vore Tanker og vor Tale. Troels Ven Poul Pedersen
som arbejder paa Beauburg med Malevichs Ting
sørgede for Kasse Pakning og kom taalmodigt
for at følge om det kunde naaes med
afsendelsen. To fantastiske Flyttemænd fra
"Danmark" store og stærke som Vikinger
slæbte den til Flyttebilen og bragte den med
stor Omhu lige til Leif Jensen i Søborg. De var
elskelige og vi var alle meget glade.